

Muzikos ir vyno derinimo praktika ir ... teorija (?)

Arūnas Starkus

Nebe pirmas kartas, kai su muzikos skambesio ekspertu Artušesu Gazarianu bandome surasti dviem skirtingomis juslėmis patiriamų pojūčių dermės raktą. Anksčiau buvome nustatę, kad žemi, minkšti juodaodžių džiazmenų ir džiazmoterų balsai tinka prie sodraus Naujojo Pasaulio „Shiraz“, kad Monserrat Caballe sopranas skamba ta pačia nata, kaip ir saldus vynas iš Austrijos, kad liaudies muzikai vyno nereikia iš viso. Pastaroji sesija „Vyno klube“, man atrodo, pastūmėjo link tam tikrų apibendrinimų, pavyko apčiuopti subjektyvios sistemos užuomazgas.

Pasigirti, kad atradome labai daug sėkmingų vyno ir muzikos porų, negalime. Todėl derinius, kuriuos būtų buvę galima pateikti sesijos dalyviams, rinkomės labai atidžiai. Jei derinys pasirodydavo geras, ieškojome atsakymo į klausimą „Kodėl?“. Atradome penkias dažniausiai pasikartojančias derėjimo schemas:

– per poveikį širdžiai, kai vynas sukelia nuotaikos pokyčius. Jis ypač ryškus su prieskonišku Čilės „Chardonnay“. Jei sesija neskubri, nesunku pajusti, kaip kai kurie vynai pakeičia nuotaiką (dažniausiai liūdina).

– per krūtinę, kai skambesys, balso stygų vibracijos atliepia skonį.

Lengviausiai užfiksuojamas balso stygų virpesių ir vyno tekstūros sutapimas.

– per ausis, kai sutampa vyno ir muzikos skambesio tonas. Kiekvienas muzikos kūrinys turi savo vinyinį diežą ir bemolį. Kai kurie vynai turi labai ryškų balsą. Pavyzdžiui Australijos „Shiraz“ gerai skamba kaip žemo tono akompanimentas daugeliui muzikos kūrinių.

– vynas toks pat dinamiškas (arba flegmatiškas, ramus), kaip ir muzika.

Muzika savo sudėtingumu ir melodingumu lenkia vyną. Todėl džiugu, kad kai kurie vynai geba spėti su muzikos ritmu.

– nėra tiesioginio ryšio, bet sustiprina asociacijas, padeda persikelti į muzikos laiką ir erdvę.

Sunkiau surasti lėto, iškilmingo ritmo vyną. Fonas nėra derėjimas. Tačiau tai geriau negu nieko, kai iš kolonėlių skamba liaudies muzika.

	DE MARTINO Chardonnay Quebrada Seca 2009 iš Čilės – „ažuolinis“, prieskoniškas baltasis	SALOMON Estate Fleurieu Peninsula Syrah Viognier South Australia 2009 – kvapnus, sūdrus Naujojo Pasaulio „Shiraz“	LOUIS BARTHELEMY Champagne Rubis Brut – šampanas	EMILIO LUSTAU Moscatel Emilin Solera Reserva Jerez DO – saldus pastiprintas	DOMAINE DE PEZILLA Muscat Sec 2010 VdPdes Cotes Catalanes – sausas, nerūgštus muskatas	SCHUCHMANN Kindzmarauli Semi Sweet Red 2008 – tradicinis saldus raudonasis vynas iš Gruzijos	FAIVELEY LA FRAMBOISIERE Mercury AOC 2010 iš Prancūzijos – švelnus raudonasis Burgundijos „Pinot Noir“
STEVEN RAY VAUGHAN “S3”	 Gitara „pjausto“ kaip ir šiurkštoka ažuolinėse statinėse brandinto vyno tekstūra burnoje.						
DAVE BRUBEK “Someday my prince will come”, “Take Five”	 Analogiškas skambesys.	 Vynas atlieka bosų partiją – sukuria žemų dažnių foną muzikai.	 Panašus muzikos ir vyno tempas. Abu dinamiški, energingi.				
SARAH VAUGHAN “East of the sun”, “Summertime”	 Virpa, kaip balso stygos.			 Stiprina romantinį poveikį.			
LOUIS ARMSTRONG AND ELLA FITZGERALD “Isn’t this a lovely day”		 Spalvinis (juodas) fonas.		 Skamba analogiškai.	 Sustiprėja muzikos romantizmas.		
THE BULGARIAN STATE FEMALE CHOIR “Mysteres”					 Kaimo prisiminimai.		
MONTOVANI AND HIS ORCHESTRA “CONCERT ENCORES” Spanish Dance		 Žemi tonai papildo muziką.			 Virpa balso stygos.	 Sukelia liūdesį.	
LUCIANO PAVAROTTI (AND GUILDID FLOSSMAN) “Il Trovatore” (Verdi)			 Iškilmingumas.	 Balso stygos gaudžia analogiškai.			
PERSY FAITH AND HIS ORCHESTRA “A waltz for Cynthia”				 Liūdesys užaina.		 Rūgštis skamba su balsu.	 Nuotaika pasidaro romantiška.
MONTSERAT CABALLE “Meni, meni, o mio diletto” (Vivaldi)				 Skamba analogiškai.			